

[Handelsministeren.]

muligt, at Forholdene i saa Henseende vil ændre sig i det kommende Aar, i hvilket Loven skal gælde. 2det Stykke i samme Paragraf indeholder ogsaa en Ændring i Forhold til den gældende Lov og i Forhold til Lovforslaget, som det blev fremsat. Det hedder nu i 2det Stykke:

„Ændringer i den i 1ste Stykke nævnte Varefortegnelse kan foretages af Ministeren for Handel og Industri med enstemmig Tilslutning af det i § 1 nævnte Udvalg.“

— det er Valutaudvalget. Der er her Tale om, at en Vare skal kunne skifte Plads, blive underkastet Importrestriktioner eller komme paa den saakaldte Friliste. Det Forhold kan jo opstaa, at Danmark af en eller anden Aarsag har Interesse i at have Indseende med, hvor Varer, der ikke hidtil har været importreguleret, kommer fra, og i hvor stor Udstrækning Importen foregaar. Regelen har jo hidtil været og vedbliver fremdeles at være den, at bestemte Varer optages paa Fortegnelsen over Varer, til hvis Indførsel der udkræves Attest fra Valutakontoret; de Varer, der ikke findes paa denne Fortegnelse, kan frit indføres. I forrige Rigsdagssamling saa vi os nødsaget til at ændre ved Listen, men det kunde kun ske ved en Ændring i Loven, som ogsaa blev foretaget. Nu indføres der den Bestemmelse, at naar Valutaudvalget giver enstemmig Tilslutning dertil, kan der finde en Overførsel Sted fra den bundne Liste til den frie Liste eller omvendt.

I samme Stykke staar der:

„Det i § 4 omhandlede Nævn skal have Lejlighed til at udtale sig om de paagældende Ændringer, forinden endelige Beslutning om disses Foretagelse træffes.“

Talen er her om det Nævn paa 13 Medlemmer, som er nedsat i Henhold til den gældende Lov, og som ifølge Lovforslagets § 4 skal vedblive at fungere.

3die Stykke, 1ste Punktum, er uændret. I det følgende er der foretaget Ændringer; men ikke saadanne, som i væsentlig Grad afviger fra de gældende Bestemmelser; dette gælder ogsaa den sidste Sætning i Stykket, hvori der staar, at Udvalget skal træffe den endelige Afgørelse med Hensyn til de Afvigelser, som skal iværksættes, nemlig Afvigelser i Henhold til 45 pCt.-Regelen. Det har hidtil, naar en saadan Afvigelse skulde finde Sted, været Valutaudvalget, der traf den endelige Bestemmelse derom, og saaledes bliver det ogsaa fremdeles.

Paragraffens næstsidste Stykke indeholder en ny Bestemmelse, der i et vist Omfang gør det muligt at imødekomme de ofte fremsatte Krav fra Folk, der ønskede Importtilladelse, men ikke kunde komme i Betragtning. Den lyder saaledes:

„Ved Fordelingen af Bevillinger inden for et Tidsrum kan indtil 3 pCt. inden for hver Varegruppe af det Kronebeløb, Fordelingen omfatter, stilles til Raadighed for nye Importører.“

Spørgsmaal, der tangerer det, her er Tale om, har ofte været paa Tale. Saaledes som hele vor Import nu foregaar, har det været umuligt at give enhver Frihed til at importere Varer; de, der ikke var anerkendt som Importører, kunde ikke komme i Betragtning ved Import af Varer efter den bundne Liste, og de, der var Importører og havde været det gennem en længere Aarrække, kunde kun stille Krav om at faa 45 pCt. af den Indførselsværdi, som de havde i 1931.

§ 4, 1ste Stykke, er uforandret. I § 4, 2det Stykke, staar der udtrykkelig, at det paahviler Nævnet at yde Administrationen sagkyndig Bistand — altsaa det Nævn, som eksisterer og vedbliver at eksistere i Henhold til § 4, 1ste Stykke — i Spørgsmaal angaaende Importens Regulering. Det øvrige i § 4 er praktisk taget af samme Indhold som de hidtil gældende Bestemmelser.

§ 5 er uforandret. I § 6 er der indført det nye, at der er tillagt Ministeren for Handel og Industri Beføjelse til at paabyde Indsendelse af Oplysninger angaaende Bevægelsen i den industrielle Produktion, men hvad der i øvrigt staar i Paragraffen, er enslydende med det, der staar i den gældende Lov. Naar denne Ændring er foreslaaet og blevet vedtaget i det andet høje Ting, skyldes det Erkendelsen af, at man i visse Tilfælde har nødig under de Forhold, vi nu lever under, at faa Klarhed over, hvorledes Bevægelsen er inden for den industrielle Produktion. Jeg tror ikke, at Industrien i nogen Henseende kan føle sig brøstholden over, at fornødne Oplysninger skal gives for det Tilfælde, at Administrationen har Brug for saadanne Oplysninger; der ligger aldeles ikke, som det har været antydnet under Forhandlingerne i Folketinget, deri noget Ønske om at socialisere Industrien eller paa nogen Maade træffe Foranstaltninger, der gør Industrien afhængig af Administrationen. Det, der er Tale om, er ikke andet, end at man nødvendigvis maa have de Oplysninger, som er nødvendige for at kunne bedømme